

niedziela

głos z Torunia

NR 22 (806) • J • ROK LIII • 30 V 2010 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Bóg jest Jednością

Wniedzielę, 30 maja, Kościół czci Tróję Przenajświętszą. Ta tajemnica jest fundamentem wiary i życia chrześcijańskiego. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, „jest tajemnicą Boga w sobie samym, a więc źródłem wszystkich innych tajemnic wiary oraz światłem, które je oświeca. Tajemnica ta jest najbardziej podstawowym i istotnym nauczaniem w «hierarchii prawd wiary»” (232). Tego dnia pomyśmy, czym jest znak krzyża. „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” – ta krótka modlitwa złączona z gestem symbolizuje łączność ziemi z niebem i nieba z ziemią oraz między ludźmi. Przypomina dzieło odkupienia. Żyjemy na ziemi, ale nasze życie powinno dążyć do Boga. Poświęcamy Mu myśli, rozum i uczucia oraz potwierdzamy czynem to, w co wierzymy, w co zaangażowaliśmy wolę, rozum i serce. Ten znak wykorzystywano w liturgii w IV wieku. Mały krzyż kreślono na czole, a w VIII wieku na ustach, ponadto w X wieku – na sercu. Wielki znak krzyża pojawił się w liturgii w XI wieku.

„O Światłości, Trójco Święta, pierwotna Jedności!” – Ty jesteś szczęściem, życiem i światłem, które nie zna zachodu. Wyrazem Bożej miłości jest Eucharystia, którą czcimy w sposób szczególny w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (3 czerwca) oraz dziękujemy za nią. Dlatego procesje eucharystyczne w dniu Bożego Ciała są manifestacją wiary i świadectwem prawdy. Niech uczestnictwo w misterium obecności Boga ukrytego pod postacią chleba uświęca nas.

Maria Galińska

KS. KRZYSZTOF GÓRSKI

Koncert Biskupa Antoniego w Brodnicy był modlitwą i chwaleniem Boga

„MAJÓWKA Z BISKUPEM DŁUGOSZEM”

Beata Pieczykura

15 maja z inicjatywy ks. dr. Dariusza Żurańskiego, dyrektora Wydziału Duszpasterskiego Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, odbyła się w Brodnicy „Majówka z Biskupem Długoszem”. Organizacją zajął się ks. Krzysztof Górski, rejonowy koordynator Diecezjalnego Dzieła Powołań dla Rejonu Brodnickiego, przy współpracy z Ewą Dembek, dyrektorem Brodnickiego Domu Kultury. Pomoc zaofiarował ks. prał. Bolesław Lichnerowicz, proboszcz parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej

dokończenie na str. IV-V

W NUMERZE:

Uśmiechnięty Jubilat –
55-lecia kapłaństwa ks. prał.
Józefa Sołobodowskiego

Modlitwa dzieci – Różaniec –
rozmowa z bp. Antonim
Długoszem

Wędrowali do Maryi

Toruń – Cierpice

Już po raz 11. parafianie z kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu zebraли się 3 maja, by oddać hołd Królowej Polski. Coroczną tradycją stała się pielgrzymka do Cierpic, która zebrała liczne grono pątników chcących podziękować i prosić o łaski.

Podążając ulicami lewobrzeżnej części miasta, dotarliśmy do kościoła pw. bł. ks. Stefana Frelichowskiego, gdzie uczestniczyliśmy w nabożeństwie majowym, które prowadził ks. Ryszard Domin. Tradycyjnie dołączyli do nas wierni z tej parafii. Młodzieżowa formacja

Uczestnicy pielgrzymki

„Pustynia Miast” śpiewem i dobrym humorem sprawiła, że szło się łatwiej. W Cierpicach grupę prowadzoną przez ks. Wojciecha Badacha i ks. Łukasza Figurskiego powitał proboszcz ks. Tomasz Pokornowski.

Po odpoczynku przyszedł czas na Mszę św. Jak zawsze, serdecznością wykazali się mieszkańcy Cierpic. Każdy mógł skosztować domowych wypieków. Atrakcją był festyn gminno-parafialny.

Piotr Konrad

Ku pamięci tych, co odeszli

Lidzbark

12 maja w kościele pw. św. Wojciecha w Lidzbarku odbyła się Msza św. w intencji pomordowanych m.in. w Katyniu przez NKWD. Jednym z nich był mieszkaniec Lidzbarka, aspirant PP Piotr Krajnik, policjant z Lidzbarka, który został zamordowany 20 kwietnia 1940 r. w Twerze. Służbę policjanta pełnił w latach 1920-1939.

Mszy św. przewodnił ks. kan. Marian Wiśniewski. Liturgię Słowa przygotowali uczniowie Szkoły Podstawowej w Lidzbarku pod kierunkiem katechetki Magdaleny Zawackiej. W homilii ks. Stanisław Grzywacz wspominał aspiranta. Po nabożeństwie uczestnicy przeszli na plac przy grocie Najświętszej Maryi Panny, gdzie odsłonięto i poświęcono pomnik pamięci pomordowanych oraz posadzono Dąb Pamięci.

Na zakończenie Izabela Małgorzata Lewandowska, wnuczka aspiranta Piotra Krajnika, mieszkanka Gorzowa, podziękowała za pomoc w realizacji uroczystości. Powiedziała, że niełatwe było zebranie informacji o dziadku, ale starała się, ponieważ było to potrzebą serca. Ta potrzeba została spełniona dzięki życzliwości i pomocy lidzbarczyków.

Odbył się także koncert Młodzieżowej Orkiestry Dętej pod batutą Zbigniewa Stanisławskiego. W uroczystościach wzięli udział: burmistrz Lidzbarka Jan Rogowski, wiceburmistrz Andrzej Wiśniewski, przewodnicząca Rady Miasta Irena Romulewicz, przedstawiciele Rady Miasta, dyrektor Szkoły Podstawowej Beata Piątkowska, dyrektor gimnazjum Janusz Ławicki, dyrektor Miejskiego Ośrodka Kultury w Lidzbarku Zbigniew Śliwka, zastępca dyrektora Nadleśnictwa Lidzbark Dariusz Szczawiński, komendantka Hufca ZHP Daniela Gawlińska, nauczyciele, harcerze, policjanci, uczniowie, mieszkańcy miasta oraz rodzina aspiranta Piotra Krajnika.

Magdalena Zawacka

Dzień flagi

2 maja po Mszy św. w grudziądzkiej kolegiacie wierni przeszli na Rynek Główny pod pomnik Żołnierza Polskiego na uroczystość z okazji Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Przed godz. 12.00 na Rynek Główny w Grudziądzu wkroczył korowód z flagą narodową prowadzony przez orkiestrę dętą. Flaga, którą trzymał prezydent Robert Malinowski i przedstawiciele władz samorządowych, miała kilkadziesiąt metrów długości i opłótła cały prostokąt rynku. O godz. 12.00 poczet sztandarowy Wojska Polskiego wciągnął flagę na maszt. Następnie krótkie przemówienie wygłosił prezydent Robert Malinowski, który zaakcentował, że flaga jako symbol narodowy zajmuje szczególne miejsce w naszej tradycji i kulturze. Podkreśla ona naszą tożsamość, wartości, pamięć o tych, którym zawdzięczamy wolną Rzeczpospolitą.

Uwieńczeniem uroczystości było śpiewanie pieśni patriotycznych przygotowanych przez chóry miasta. Pieśni zostały podchwyczone przez setki grudziądzan. Coraz więcej flag narodowych wywieszają mieszkańcy nadwiślańskiego grodu z okazji świąt państwowych i uroczystości lokalnych. Kolegiata grudziądzka jest bardzo często udekorowana flagami.

Zenon Zaremba

JEDNYM ZDANIEM

SPOTKANIE Z MISJONARZEM

Oddział Rejonowy Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Toruniu 18 maja w Centrum Dialogu Społecznego w Toruniu zorganizował spotkanie otwarte z misjonarzem. Gościem był o. Józef Matyjek SJ, który mówił na temat: „Rodzina w Zambii; życie wiarą, wychowanie, opieka państwa”.

MINĘŁO 10 LAT

Bractwo św. Józefa Opiekuna Rodzin przy kościele pw. Chrystusa Króla w Toruniu w dniach 21-22 maja świętowało jubileusz 10-lecia istnienia. Obchody rozpoczęto w kościele pw. Chrystusa Króla w Toruniu nabożeństwem do św. Józefa oraz Mszą św. W sobotę zaś na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu odbyło się II Sympozjum Józefologiczne pt. „Św. Józef świadkiem Ewangelii Miłości”.

PŁYTA ZESPOŁU CIS

W Roku Kapłańskim czterej kapłani tworzący zespół Cis (w latach 1990-1994 w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie: ks. Dariusz Nenca, ks. Tomasz Rakowski, ks. Paweł Sitarek oraz ks. Szczepan Średziński) nagrali płytę z utworami wykonywanymi przez nich w tym czasie. Stanowi ona próbę ocalenia od zapomnienia piosenek charakterystycznych i autorskich zespołu. Zainteresowani kupnem płyty są proszeni o kontakt z ks. Szczepanem Średzińskim, tel. 601-959-393.

Oprac. ks. Dariusz Żurański

Zapraszamy

XXVI Świętojański Festiwal Organowy

W tym tygodniu koncerty w ramach festiwalu odbywają się w niedzielę, 30 maja: **godz. 13.15 – w bazylice św. Tomasza w Nowym Mieście Lubawskim**, wystąpi Marta Wierzgoń – organy (Czechy), **godz. 18.45 – w kościele pw. Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu**, Marta Wierzgoń – organy (Czechy).

Uśmiechnięty Jubilat

Mokre

15 maja parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Mokrem świętowała jubileusz 55-lecia kapłaństwa ks. prał. Józefa Sołobodowskiego, który przyjął święcenia kapłańskie w 1955 r. z rąk ówczesnego biskupa chełmińskiego Kazimierza Józefa Kowalskiego. Uroczystości zaszczycił bp Andrzej Suski.

Księdza Biskupa oraz licznie zgromadzonych w kościele kapłanów i wiernych powitał proboszcz ks. Wojciech Zawacki. Wspominał, że niebawem minie 48 lat od chwili, gdy Ksiądz Prałat rozpoczął pracę w parafii jako proboszcz. Optymizm, entuzjazm, uśmiech pomimo upływu lat pozostały Jubilatowi do dziś – mówił ks. Wojciech. Nadal, chociaż już na zasłużonej emeryturze, służy w parafii radą, życzliwością i uśmiechem – dodał.

Podczas Mszy św. dziękczynnej Ksiądz Jubilat dziękował za łaskę powołania oraz modlił się w intencji kapłanów. W homilii Biskup Andrzej mówił o znaczeniu jubileuszu kapłańskiego dla prezbitera i wiernych. Dla jubilata jest okazją wielbienia Pana Boga za łaskę powołania i wytrwania w kapłaństwie. Taka rocznica obejmująca pamięcią wszystkie lata kapłaństwa przyczynia się do rozpalenia na nowo charyzmatu kapłańskiego. Dla wiernych – to doskonała okazja katechezy o kapłaństwie – podkreślił Ksiądz Biskup.

Ksiądz Jubilat wraz z Biskupem Andrzejem i kapłanami

Biskup Andrzej zwrócił się do Jubilata: „Od 55 lat Duch Pański spoczywa nad tobą i z tą świadomością szedłeś w zdrowiu i chorobie drogą kapłańską, służąc Bogu i ludziom”. Kapłan jest powołany, aby składać Bogu ofiarę i błogosławić. Kapłaństwo jest w Eucharystii i dla Eucharystii – podkreślił Ksiądz Biskup. Życzył ks. prał. Józefowi radości z tego, że Chrystus go wybrał i posłał, aby niósł Dobrą Nowinę.

Na zakończenie Mszy św. Ksiądz Jubilat otrzymał liczne życzenia. Jako pierwszy złożył je bp Suski. Ta rocznica jest okazją do wyrażenia wdzięczności tobie jako kapłanowi –

mówił Biskup Andrzej – za wierność i świadectwo tej wierności, za pracowite i owocne spędzenie tych lat dla dobra parafii i diecezji. Dlatego Ksiądz Biskup wręczył ks. prał. Sołobodowskiemu medal „Zasłużony dla Diecezji Toruńskiej”. W imieniu kapłanów dekanatów grudziądzkich i dekanatu łasińskiego życzenia złożył ks. inf. Tadeusz Nowicki. Szczególnie podkreślił służbę Księdza Jubilata dla innych. Z życzeniami podchodzili także: przedstawiciele władz samorządowych (gminy Grudziądz, miasta Grudziądz, starostwa grudziądzkiego), dzieci, młodzież, ministranci, przedstawiciele wspólnot parafialnych.

Dziękując Bogu za dar kapłaństwa oraz Biskupowi Andrzejowi i kapłanom za dziękczynienie eucharystyczne, Ksiądz Jubilat wspominał swoje pierwsze lata kapłaństwa w parafii w Kamieniu Pomorskim i okoliczności przejścia na emeryturę. Jak na radosnego kapłana przystało, nie mogło w tych wspomnieniach zabraknąć elementów humorystycznych. Podziękował również proboszczowi ks. Wojciechowi Zawackiemu za dobroć i szerzenie kultu Matki Bożej Mokrzańskiej. Świętowanie przy stole w gronie kapłanów oraz przyjaciół dopełniło święto.

Aleksandra Wojdyło

Młodzi kapłanom

25 kwietnia, w Światowy Dzień Modlitwy o Powołania, młodzież działająca w ruchu „Pustynia Miast” zorganizowała wieczór o charakterze ewangelizacyjno-modlitewnym. Spotkanie odbyło się w kościele Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. Uczestniczyli w nim dzieci i młodzież z parafii dekanatu toruńskiego IV. Godzinne czuwanie składało się z dwóch części. Pierwsza część została przygotowana przez młodych z „Pustyni Miast”, która od września 2009 r. działa w Toruniu przy parafii bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Wysłuchaliśmy koncertu ewangelizacyjnego z licznymi świadectwami młodych. Zebrani włączyli się w śpiew. Tę część poprowadził ks. Łukasz Figur-

ski, opiekun grupy. Druga część miała charakter modlitewny. Podczas adoracji Najświętszego Sakramentu rozważaliśmy tajemnicę powołania, modliliśmy się w intencji powołanych: kapłanów i kleryków, a także za tych, których Chrystus powołuje do służby w Kościele. Adorację poprowadził ks. Michał Dąbkowski, rozważania do modlitwy różańcowej przygotował ks. Grzegorz Kowalik, a śpiewały dziewczęta z zespołu młodzieżowego działającego przy parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. Na zakończenie, w godzinie Apelu Jasnogórskiego, połączeni kręgiem jedności, miłości braterskiej zawierzyliśmy sobie i osoby powołane Matce Najświętszej.

Ks. Wojciech Badach

Z dziękczynieniem do Maryi

Szwarcenowo

Tradycją parafii pw. św. Mikołaja Biskupa w Szwarcenowie stała się pielgrzymka dziękczynna dzieci pierwszokomunijnych do Częstochowy. 7 maja dzieci klasy II Szkoły Podstawowej w Szwarcenowie wraz z rodzicami, krewnymi i wychowawcą pod przewodnictwem proboszcza ks. Marka Rengiela wyruszyły autokarem na Jasną Górę. O godz. 6.00, po odsłonięciu obrazu Czarnej Madonny, uczestniczyliśmy w Mszy św. sprawowanej w intencji dzieci i ich rodzin. Podczas modlitwy dziękowaliśmy Matce Bożej za otrzymane łaski, powierzaliśmy swoje intencje, prosiliśmy o błogosławieństwo i opiekę.

Następnie udaliśmy się na wały, gdzie ks. Marek Rengiel odprawił Drogę Krzyżową. Ofiarowaliśmy ją za chorych i cierpiących, a także w intencji misji, które niedługo rozpoczyna się w naszej parafii. Zwiedziliśmy także Skarbiec.

W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się w miejscu tragicznej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki.

Danuta Balewska

ZDJĘCIA: KS. KRZYSZTOF GÓRSKI

Pamiątkowe zdjęcie z bp. Antonim Długoszem

„MAJÓWKA Z BISKUPEM DŁUGOSZEM”

dokończenie ze str. 1

Majówka w Brodnicy rozpoczęła się Mszą św. pod przewodnictwem bp. Antoniego Długosza sprawowaną w intencji dzieci i młodzieży diecezji toruńskiej. W brodnickiej farze modliło się ponad 600 osób. Były to dzieci i młodzież ze szkół podstawowych w Bryńsku, Lidzbarku, Jabłonowie Pomorskim, Pluskowosach, z parafii: św. Brata Alberta w Bratanie, Przemienienia Pańskiego w Przełęku, św. Mikołaja w Wielkim Łęcku, św. Wojciecha i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lidzbarku, św. Antoniego i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu, św. Józefa w Grudziądzu, św. Anny w Radziniu Chełmińskim, św. Andrzeja Boboli w Bursztynowie oraz dzieci i młodzież z Brodnicy, a także dzieci, które przyjechały ze swoimi rodzicami z różnych zakątków diecezji. Oprawę muzyczną przygotował parafialny zespół młodzieżowy.

Ks. Krzysztof Górski powitał dostojnego Gościa i przedstawił

jego biografię. Zwrócił uwagę na ciekawe i zabawne wydarzenia z jego życia. Jednym z nich było spotkanie bp. Długosza z Janem Pawłem II, w którego czasie Papież powiedział: „Jak ty właściwie masz na imię? Bo dla mnie zawsze jesteś Jan, jak kronikarz”.

W homilii Ksiądz Biskup przypomniał najważniejsze wydarzenia z życia dziecka w rodzinnym domu. Ukazał wartość rodziny i zachęcił do nieustannego dziękowania Panu Bogu za rodziców oraz dziadków. Opowiedział także kilka zdarzeń z życia Świętej Rodziny – Maryi, św. Józefa i Jezusa; o niektórych nawet śpiewając. Podkreślił, że „Maryja, chociaż z duszą i ciałem została wzięta

do nieba, chce być razem z nami”. Pięknym znakiem maryjnej obecności pośród nas jest Lourdes. Bernadecie Soubirous wielokrotnie Maryja oznajmia, że nas, swoje dzieci, kocha, troszczy się o nas,

zachęca do modlitwy o nawrócenie grzeszników. Podobne orędzie Matka Boża kieruje do trójki pastuszków – Łucji, Franciszka i Hiacynty w Fatimie. „Jestem waszą Mamą, módlcie się, żeby ludzie się nawracali i przemieniali, żeby człowiek nie był dla człowieka wilkiem” – powiedział Ksiądz Biskup.

Wyrazem jedności, dobroci i miłości był koncert bp. Antoniego Długosza, który zaprezentował kilkanaście znanych i nowych piosenek religijnych,

zachęcał także zgromadzonych do włączenia się w śpiew. Majówka jest bowiem radosnym chwaleństwem Maryi, a Ona prowadzi do Jezusa, dlatego zebrani wielbili Boga tańcem i klaskaniem. Warto wspomnieć, że Ksiądz Biskup wydał płyty, m.in. pt. „Chrześcijanin tańczy” oraz „Chrześcijanin śpiewa”.

Bp Długosz tak zainteresował dzieci i młodzież, że nie chcieli oni słyszeć o zakończeniu koncertu i o pożegnaniu z tańczącym Biskupem. Na pociechę więc ks. Krzysztof Górski zaprosił poszczególne grupy do zdjęcia z Gościem. Na zakończenie jako wyraz podziękowania za wspólną modlitwę Ksiądz Biskup został obdarowany słodyczami, których sponsorem był Wojciech Wojenkowski, właściciel brodnickich Zakładów Produkcji Cukierniczej „Vobro”. On również podarował słodycze dla uczestników.

Kolejnym punktem spotkania był koncert stuosobowego chóru dziecięcego „Biedronki” oraz zespołu muzycznego „Siewcy Lednicy”.

„Bardzo miły i zabawny”, „bardzo fajny”, „człowiek, który kocha dzieci”, „pełen radości, zapału i nadal młody duchem”, „osoba o niesamowitym poczuciu humoru, o wielkiej wyobraźni i miłości, widać, że kocha to, co robi, a lubi przebywać wśród dzieci i młodzieży” – tak młodzież i dzieci określały bp. Antoniego Długosza po spotkaniu w Brodnicy

Bp Antoni Długosz zaprezentował kilkanaście znanych i nowych piosenek religijnych oraz zachęcał zgromadzonych do włączenia się w śpiew

Koncert zespołu „Siewcy Lednicy”

Koncerty te miały odbyć się na brodnickim rynku, ale ze względu na niesprzyjającą pogodę zostały przeniesione do sali widowiskowej Brodnickiego Domu Kultury. Tam udał się bp Antoni Długosz w towarzystwie ks. dr. Dariusza Żurańskiego oraz ks. Krzysztofa Górskiego. Chór dziecięcy „Biedronki” oraz zebrani w sali widowiskowej powitali Księdza Biskupa gromkimi oklaskami. Następnie mali śpiewacy zadeedykowali Biskupowi Antoniemu swoją piosenkę pt. „Nowa cywilizacja”. Po czym zebrani pożegnali bp. Długosza, który udał się do swoich obowiązków. Uczestnicy majówki natomiast wysłuchali kilkanaście utworów w wykonaniu „Biedronek”. Chór ten tworzy ok. 300 dzieci z północnej Polski i działa w różnych miejscowościach w kilku oddziałach. Poszczególne grupy funkcjonują niezależnie, ale w każdej chwili są gotowe do wspólnych występów. „Biedronki” działają w miastach i na wsiach, przy parafiach

i w szkołach. Założycielem i kierownikiem chóru jest ks. Andrzej Danielski, proboszcz parafii św. Jakuba w Niewieście.

Spotkanie zakończył koncert zespołu „Siewcy Lednicy” związanego z duszpasterstwem ojców dominikanów w Poznaniu. Grupę tę założyli Piotr Ziemowski i Marcin Pokusa. Powstała ona dla muzycznego wsparcia i propagowania w Polsce i na świecie spotkań młodzieży na lednickich polach. Zespół, wykonując muzykę chrześcijańską, wykorzystuje m.in. elementy folkloru góralskiego. Młodzież lubi takie klimaty, dlatego podczas koncertu świetnie się bawiła – śpiewała i tańczyła.

Żegnając zebranych, ks. Krzysztof Górski podziękował tym, którzy pomogli w przygotowaniu spotkania. „Majówka z Biskupem Długoszem” w Brodnicy, która zgromadziła dzieci i ich opiekunów oraz młodzież, była świętem młodości, śpiewu i radości.

Beata Pieczykura

Modlitwa dzieci – Różaniec

Z bp. Antonim Długoszem rozmawia Marta Jacukiewicz

MARTA JACUKIEWICZ: – Księżę Biskupie, Różaniec jest trudną modlitwą, dlatego że wymaga skupienia, żeby nie wpaść w monotony ton wypowiedzianej modlitwy. Czy Różaniec to odpowiednia modlitwa dla dziecka?

BP ANTONI DŁUGOSZ: – Różaniec jest modlitwą naszego życia, dlatego Matka Boża, kontaktując się z ludźmi (Lourdes, Fatima, La Salette), zachęca do odmawiania Różańca. Należy on do modlitwy kontemplacyjnej. Wymawiane „zdrowaśki” wyznaczają czas przeżywania z Jezusem i Matką Bożą głównych wydarzeń naszego zbawienia. Ta forma modlitwy odmawiana według tradycyjnego przesłania jest za trudna dla dzieci.

– Jak zachęcić dziecko, żeby odmawiało Różaniec?

– Modlitwę różańcową można proponować w krótszym rozważaniu. Organizując ją dla dzieci, ograniczamy jej odmawianie do jednej tajemnicy. Dzieci mogą kolejno odmawiać pierwszą część – „Ojcze nasz” i poszczególne „zdrowaśki”, a pozostali recytować drugą część. Przed rozpoczęciem modlitwy robimy krótkie wprowadzenie do tajemnicy, a podczas odmawiania pomagamy przeżywać dane wydarzenie, pokazując kilka przeźroczy lub obrazów. Jeżeli proponujemy dzieciom odmawianie pięć tajemnic, poszczególne rozważania rozpoczynamy krótkimi komentarzami, odmawiając z dziećmi po 3 lub 4 „zdrowaśki” połączone także z materiałami wizualnymi lub rekwizytami.

– Czy dziecko koniecznie musi klęczeć podczas odmawiania Różańca?

– Odmawianie Różańca w pozycji klęczącej jest za trudne nie tylko dla dziecka, lecz także dla dorosłego. Dzieci mogą uczestniczyć w różańcowej modlitwie, siedząc lub stojąc.

– Różaniec opowiada życie Pana Jezusa. Czy dobrze, kiedy dziecko mówi swoje dopowiedzenia do tej modlitwy?

– Bardzo dobrze, kiedy dzieci dzielą się swoimi uwagami na temat życia Pana Jezusa. Dobrze będzie wydarzenia z życia Pana

Jezusa opowiadać dzieciom w czasie teraźniejszym, by czynnie brały udział w tym, czego dokonuje Jezus dla każdego człowieka.

– Są jakieś sposoby, żeby dziecko chętnie się modliło?

– Dziecko chętnie będzie uczestniczyło w kontaktach z Panem Bogiem, jeżeli zaproponujemy mu szeroki wachlarz tych możliwości, poczynając od modlitwy spontanicznej, gestu, biblijnej, poprzez twórczą działalność, inscenizację, modlitwę dziękczynienia i uwielbienia, przeproszenia i prośby. Najtrudniejszą formą modlitwy dla dziecka jest tradycyjny pacierz.

– Dlaczego dzieje się też i tak, że dziecko „ucieka” od modlitwy? Kiedy modlitwa go usypia czy nawet nudzi?

– Niektóre dzieci negatywnie odbierają modlitwę, ponieważ ich pierwszy kontakt z nią oparty jest na tradycyjnym pacierru. Ta forma modlitwy jest co do treści za trudna i niezrozumiała dla dziecka. Wprowadzając dzieci w rozmowę z Panem Bogiem, winniśmy najpierw uczyć je rozmawiać z nami. Kiedy przedstawiają problem, staramy się być zainteresowani ich przestaniem, patrzymy na dzieci, a nawet swoją twarz ustawiamy na wysokości twarzy dziecka. Podobnie, kiedy przekazujemy dzieciom swoje sprawy – staramy się wymagać od nich podobnej postawy ciała i zainteresowania naszymi problemami. Jeżeli dziecko nie doświadczy, czym jest rozmowa, nie nauczy się przeżywania modlitwy jako rozmowy z Bogiem. Ważne jest przygotowanie zewnętrzne oraz wewnętrzne dziecka do modlitwy. W zewnętrznym zwracamy uwagę na postawę ciała, układ rąk. Prowadząc przygotowanie wewnętrzne, przypominamy, że Pan Bóg jest zainteresowany tematyką naszej modlitwy, dlatego z szacunkiem możemy o wszystkim Mu powiedzieć swoimi słowami. Dziecko winno rozumieć treść skierowaną do Boga oraz być uczuciowo zaangażowane w to przesłanie. Obok modlitwy spontanicznej dzieci lubią modlić się piosenką połączoną z ruchem ciała oraz tańcem. □

„Co się słyszy w ciszy?”

Ale także: „Widzieć po ciemku?”, „Bułka niezjadajka?”, „Złowiony... wędkarz”, „Biedny... ten bogaty!” to tylko kilka myśli br. Tadeusza Rucińskiego FSC z jego najnowszej książki pt. „Co się słyszy w ciszy?”. Br Ruciński na 55 stronicach, nie tylko dla dzieci, zawarł homilie na rok C w formie krótkich, jednostronnych opowiadań. Także każdy dorosły, gdy je przeczyta, zastanowi się zapewne nad swoim postępowaniem. Z fragmentów Ewangelii św. Łukasza i św. Jana – na poszczególne niedziele Adwentu, Wielkiego Postu, Wielkanocy i niedziele zwykłe – autor wybrał podpisy do rysunków. Opowiadania ukazują przede wszystkim sytuacje z codziennego życia. Królują w nich dzieci w relacji z rówieśnikami i dorosłymi – w domach z wielkiej płyty, na podwórku, w górach czy w krajach misyjnych.

Dzieci zadają pytania, które są proste, ale pełne filozoficznej głębi, to one „mają oczy w palcach”, którymi lepiej widać; to one często „sercem dotykają najdelikatniej”; to one pragną, aby wesele było rados-

ne pomimo smutków i aby goście nie pili łyż z kieliszków za zdrowie nowożeńców; to one mają przeraźliwie tęskniące lub zgadujące oczy; to ich łyż mówią o sercu więcej niż gadanie; to one potrafią być roześmiane nawet wówczas, gdy nie mają nic; i one chcą być kochane prawdziwie. I tu radzi wszystkim: „Nie mów za prędko: «Kocham, kochanie»”. Jednak dzieci również potrafią mieć złe oczy i wykrzykiwać złe słowa lub używać różnych określeń i przezwisk na kolegów zależnie od ich ułomności, a także przejawiać już pierwsze oznaki chciwości i żądzy posiadania, od których tylko bardzo ciężkie i smutne staje się serce.

Br Tadeusz Ruciński, wskazując na chłopców, zauważa, że w każdym ukryty jest łowca, rycerz albo rozbójnik, ale także ciekawy świata podróżnik i zdobywca, wojownik i bohater. Autor rozumie, bo jest sercem z dziećmi i próbuje je „wyleczyć ze smutku, z ponurości i żalu” przez swoje pisanie. Zaprasza do kontaktu z Bogiem, chociaż na krótko, w kuszący rozrywkami niedzielny

czas. Zaprasza więc: „Patrz... słuchaj... dziękuj... proś, bo wszystko jest Jego cudem”.

Każde opowiadanie prezentuje zdarzenie z pytaniem na początku, a w finale – dla przemyślenia... ku poprawie, aby „niebo nam nie przeszło koło nosa, bo każdy z nas kiedyś mógł spotkać Anioła i nie rozpoznać go”. Brat przypomina, aby częściej była szansa na spojrzenie mamie w oczy, wszak nie jest robotem kuchennym; aby częściej usiąść razem i przez kilka minut posłuchać „ciszy i Pana Boga, jak odpoczywa w naszych sercach”. Przypomina o dobrym Bożym ogniu grzejącym nasze serca, przy którym znikają urazy, otwierają się zaciśnięte dłonie, a dym wyciska łyż radości. Mówi też o miejscach pełnych ciszy, gdzie szept może zabrzmieć jak dzwon, a w sercu i duszy usłyszysz się Jezusa, przez tajemnicę adorowanej Hostii, bo gdy się do Niego tęskni, to zawsze jest dokąd wracać!

Br Tadeusz Ruciński FSC należy do Zgromadzenia Braci Szkolnych. Oprócz książek pisze teksty w miesięcznikach „Różaniec”,

„Anioł Stróż” i „Sygnały troski”, w Tygodniku Katolickim „Niedziela”, a 2 razy w tygodniu słyszymy go w audycjach dla dzieci w Radiu Maryja. Pisze teksty wierszowane, śpiewa i komponuje.

Helena Maniakowska

Książkę „Co się słyszy w ciszy” można zamawiać pod adresem: Wydawnictwo Sióstr Loretanek, ul. Żelazowskiego 16/20, 04-476 Warszawa, tel. (22) 427-34-27, 673-58-39 lub w Fundacji „Nasza Przyszłość”, ul. Klasztorna 16, 78-400 Szczecinek

MÓJ ŚWIAT – JEJ ŚWIAT

Najbardziej wzruszał mnie widok, kiedy wypatrywała mnie w oknie. Wiedziałam, że czeka na mnie. Wtedy zrozumiałam sens mojego wolontariatu.

Od dawna nosiłam w sercu chęć pomocy innym. Mój wybór był spontaniczny. Podczas pieszej pielgrzymki na Jasną Górę poznałam ks. Sławka. Opowiedziałam mu, że chcę zając się wolontariatem. Po pielgrzymce zaprosił mnie na Mszę św., a później na spotkanie w swojej parafii, w którym uczestniczyły rodziny z chorymi dziećmi. Ks. Sławek przedstawił mi pewnej rodzinie, z którą później, jak się okazało, związałam swoje przyszłe 3 lata, będąc jeszcze w liceum i bardzo się zaprzyjaźniłam. Zawsze będę mu za to wdzięczna, bo podarował mi cudownych ludzi i ogromne doświadczenie.

Małgosia – tak miała na imię dziewczynka z tej rodziny. Na początku nie umiałam sobie wyobrazić, jak miałyby przebiegać moje wizyty. Jestem osobą otwartą w nawiązywaniu kontaktów i dosyć optymistyczną. Jednak w zderzeniu ze światem osoby mającej zespół Downa, było to coś zupełnie nowego. Pamiętam, że już podczas pierwszej wizyty zostałam bardzo ciepło przyjęta przez całą rodzinę. Dzięki temu czułam swobodę, przychodząc do obcego mi miejsca. Na początku

Małgosia bardzo ostrożnie i z dystansem przypatrywała się sytuacji. Starłam się przełamać jej lęk do mnie i nie zniechęcać się. Wiedziałam, że akceptacja obcej osoby wymaga trochę czasu. W głębi duszy czułam, że Ktoś mnie prowadzi i dodaje siły w tym postanowieniu.

Małgosia już po kilku moich wizytach zaczęła być bardziej otwarta. Spotykałyśmy się zwykle w piątki. Pewnego razu zauważyłam w salonie pianino. Jak później się okazało, mama uczyła w szkole muzycznej. Pewnego razu Małgosia zapytała mnie, czy lubię Chopina. Uśmiechnęłam się, gdyż jego muzykę uwielbiam. Przygotowała płytę z jego utworami i od tej pory zawsze witała mnie nimi. I to było zaskakujące. Starłam się z nią dużo rozmawiać, żartować. Chodziłyśmy na spacer, ćwiczyłyśmy, śpiewałyśmy. Najbardziej lubiła rysowanie i kolorowanie postaci z bajek. Ponadto była nauka alfabetu albo czytania. Sprawiało jej to wielką radość, a mi podwójną, gdyż bardzo chciałam ją poznać.

Podczas rozmów z rodzicami dowiadywałam się wielu spraw związanych z zespołem Downa u dzieci. Powoli zaczęłam zauważać zmiany i nadal je widzę, obserwując jej zachowanie. Niesamowita była więc miłość, jaką się odczuwało w tej rodzinie. Małgosia jest mądrą, wrażliwą,

subtelna i wesoła osobą. Uczęszcza do „normalnej” szkoły. Rodzice dążyli do tego, aby jak najdłużej się edukowała, gdyż nauka przyczyniała się do jej rozwoju nie tylko intelektualnego, lecz także duchowego. Zauważyłam, że często na sam mój widok bardzo się wzruszała.

Najtrudniejsze dla mnie były pożegnania. Gdy mówiłam, że muszę wracać, Małgosia robiła się smutna. Tłumaczyłam jej, że spotkamy się w przyszły piątek. Często do mnie dzwoniła i ja również do niej. Cieszyła się z każdej rozmowy albo SMS-a. To było wzruszające. Nawiązałyśmy niesamowitą więź i bardzo zaprzyjaźniłyśmy się. Ponadto zyskałam nowych przyjaciół, których mam do dziś: Małgosię i jej rodziców. Tę rodzinę będę cenić i podziwiać w ich chrześcijańskiej postawie. Nauczyłam się i rozumiałam, że nigdy nie należy rezygnować z żadnego życia. Nawet jeśli dziecko urodzi się z wadą, chorobą, to jest taką samą osobą jak inne; potrzebuje więcej opieki i miłości. Dziś wierzę, że to Pan Bóg prowadził mnie przez te 3 lata intensywnego kontaktu z Małgosią. Zrozumiałam, że nic większej radości nie może sprawić, jak radość i uśmiech, który widziałam na twarzy Małgosi.

Agnieszka Szewczuk, studentka WSKSiM

"Chronię siebie, chronię innych – profilaktyka uzależnień w praktyce"

Uczniowie ze Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Małej Nieszawce 8 maja uczestniczyli w weekendowym szkoleniu „Chronię siebie, chronię innych – profilaktyka uzależnień w praktyce”, które odbyło się w Ośrodku Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku.

Dzieci chętnie uczestniczyły we wszystkich formach aktywności, szczególnie w warsztatach dziennikarskich przygotowujących do promocji profilaktyki uzależnień, które prowadziła Sybilla Walczyk. Wykonywały plakaty, przedstawiały scenki dramatyczne i co najważniejsze – stwierdziły, że poszerzyły wiedzę na dany temat, dzięki czemu będą potrafiły odpowiednio zareagować, gdy zauważą w swoim otoczeniu problem jakiegokolwiek uzależnienia.

Oprócz interesujących zajęć, wykładów, warsztatów na dzieci czekały inne atrakcje. Boiska do piłki nożnej oraz koszykówki najbardziej przypadły do gustu chłopcom. Dziewczynki natomiast chętnie grały w tenisa ziemnego. Kolejną atrakcją

Uczestnicy szkolenia z Księdzem Dyrektorem

o niespodzianką był koncert młodzieży z „Pustyni Miast” z Torunia, nad którą czuwa ks. Łukasz Figurski. Młodzi wystawili scenki teatralne, które zmuszały do refleksji nad życiem. Finałem koncertu był wspólny taniec belgijski. W radosnej atmosferze zatańczyli: dzieci, młodzież, klerycy, opiekunowie. Wieczorem miało miejsce ognisko. Nie zabrakło modlitwy. Dzieci uczestniczyły w Mszach św. odprawianych przez ks. prał. Daniela Adamowicza.

Uczniowie z Małej Nieszawki zaprzyjaźnili się z uczniami ze Szkoły Podstawowej nr 5 w Toruniu.

Anna Małkiewicz

Nowoczesny profilaktyk

W XXI wieku nowoczesny skuteczny profilaktyk uzależnień to przede wszystkim każdy człowiek – rodzic, nauczyciel, ksiądz, uczeń czy student, który w sposób realistyczny i całościowy patrzy na świat, uczy się od innych i sam daje przykład dojrzałej postawy wobec życia, a nie tylko wobec substancji uzależniających. Nowoczesny i skuteczny profilaktyk to szczególnie rodzaju świadek – świadek o mentalności zwycięzcy. To ktoś, kto fascynuje innych perspektywą życia w wolności i radości. To ktoś, kto jest realistą i starannie obserwuje dominujące tendencje czy postawy wśród innych ludzi. To również ktoś, kto z tych obserwacji wyciąga wnioski i znajduje sposoby, by pomagać drugiemu człowiekowi w zajęciu dojrzałej odtąd postawy wobec życia. Zadaniem socjologa jest rejestrowanie i opisywanie ludzkich zachowań i postaw, natomiast zadaniem odpowiedzialnego i kompetentnego profilaktyka jest zmienianie tych wszystkich zachowań i postaw, które są błędne i prowadzą do uzależnień. Tylko wtedy każde następne pokolenie będzie miało szansę, by nie stać się synonimem ludzi uzależnionych i nie-szczęśliwych. Szkolenie w Ośrodku Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku nauczyło tego wszystkiego licznie zgromadzonych tam uczniów i wychowawców.

Ks. Łukasz Figurski

Koncert zespołu „Pustynia Miast”

Publiczne Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Gałczewie od 10 lat jest organizatorem Regionalnego Konkursu Wiedzy Religijnej. Przez realizację tego zadania uczniowie znajdują w szkole środowisko zmierzające do wszechstronnego rozwoju w wymiarze moralnym i duchowym

Laureaci konkursu

REGIONALNY KONKURS WIEDZY RELIGIJNEJ

Czym dla uczniów może być udział w konkursie? Umożliwia im zapoznanie się z podstawowymi wartościami europejskiego kręgu kultury chrześcijańskiej. Przed kilkoma laty zwróciliśmy uwagę, że nikt nie podejmuje działań, w których są zauważane wartości chrześcijańskie. Widzimy w tej sferze potrzebę edukacji. Problem ten zaobserwowaliśmy na terenie regionu golubsko-dobrzyńskiego. Młodzież ze szkół podstawowych z terenu gminy Golub-Dobrzyń i zaprzyjaźnionych gimnazjów z regionu golubsko-dobrzyńskiego współpracuje przy realizacji projektu, przez co integruje się ze środowiskiem lokalnym (szkołą, gminą, powiatem, parafią, dekanatem, diecezją), aktywnie i twórczo spędza czas wolny, wyrabia w sobie umiejętność stawiania zadań i ich realizowania.

W tym roku szkolnym odbyła się jubileuszowa edycja konkursu.

Wzięli w nim udział uczniowie szkół podstawowych i gimnazjum. Mamy wypracowane procedury i określone terminy realizacji. Działania rozpoczynają się w styczniu, a finał odbywa się w maju. Grupę organizatorów tworzą nauczyciele gimnazjum w Gałczewie: ks. Stanisław Kadziński, Danuta Traczykowska, Edward Bartkowski. Nasze działania wspiera dyrektor gimnazjum Maria Gregorowicz.

Każda edycja konkursu składa się z tematyki stałej „Kościoły, parafie i zabytki regionu golubsko-dobrzyńskiego” oraz tematyki zmiennej. Ma ona zainspirować uczniów do działania i pokazać pozytywne wzorce osobowe. System wartości u młodych ludzi jest chwiejny, nieukształtowany. Istotnym elementem odpowiedzialnego wychowania jest pomaganie wychowankowi, by odkrył, zrozumiał i respektował podstawowe wartości. Tematyka konkursu pozwala na ukazywanie młodym ludziom autorytetów osobowych w myśl powiedzenia: „Słowa uczą, przykłady przyciągają”. W tym roku szkolnym poznaliśmy życie, rodzinę, zainteresowania i działalność Karola Wojtyły, ze szczególnym zwróceniem uwagi na jego młodzieńcze lata kapłańskie. W poprzednich edycjach analizowaliśmy słowa kierowane przez Jana Pawła II podczas pielgrzymek do Polski, życie i działalność św. Pawła Apostoła, działalność kard. Stefana Wyszyńskiego, Stary i Nowy Testament. Konkurs ma formę wyjazdową, która pozwala dostrzec młodzieży, w jakiej okolicy mieszka, poznać historię odwiedzanych zabytków.

W tej edycji poznaliśmy historię romańskiego kościoła w Czerwińsku n. Wisłą, zwanego Sanktuarium Pani Mazowsza. Zwiedziliśmy klasztor, kościół i muzeum misyjne księży salezjanów. Jesteśmy zaurczeni eksponatami, salezjanie bowiem prowadzą działalność misyjną na całym świecie. Obok dzid, kapeluszy, skór zwierząt znajdują się najróżniejsze ozdoby.

W tym roku dzięki uzyskanym środkom z Fundacji Banku Zachodniego WBK w ramach projektu „Bank dziecięcych uśmiechów” udało nam się zorganizować wyjazd całonocny i zwiedzić dodatkowo zabytki sakralne w Płocku i Niepokalanowie. Uczestników zaurczyły: bazylika katedralna w Płocku, Wzgórze Tumskie, panorama lewego brzegu Wisły oraz Stary Rynek. Odwiedziliśmy Klasztor Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie.

Uroczystość rozpoczęła się Eucharystią w bazylice czerwińskiej, której przewodniczył dziekan dekanatu golubskiego ks. Andrzej Zblewski przy współudziale: ks. Pawła Piesika, ks. Stanisława Kadzińskiego, ks. Wojciecha Jonika i ks. Andrzeja Mrocza, salezjanina, który powitał gości i wygłosił homilię. Dziękujemy księżom salezjanom za serdeczne przyjęcie i pomoc, a w sposób szczególny kustoszowi ks. Edmundowi Modzelewskiemu.

W finale jubileuszowej edycji uczestniczyło 14 szkół z regionu golubsko-dobrzyńskiego, w tym szkoły podstawowe z Nowogrodu, Węgierska, Ostrowitego, Wrocław, Płonnego, Lisewa, Miliszew, Golubia oraz gimnazja z Nowej Wsi, Dębo-

wej Łąki, Radomia, Golubia, Zbójna i Gałczewa. Uczniowie reprezentowali diecezje: toruńską, włocławską i płocką. Do konkursu przygotowawali ich katecheci.

W grupie szkół podstawowych najlepsza okazała się Aleksandra Maćkiewicz ze Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Nowogrodzie, opiekunka Maria Wrzesińska, II miejsce zdobył Kamil Osiński ze Szkoły Podstawowej im. Dziewanowskich w Płonnem, opiekun Mariusz Fydrysowski, a III miejsce zdobyła Ewelina Klugiewicz ze Szkoły Podstawowej im. Józefa Sołtykiewicza w Węgiersku, opiekunka Hanna Jaworska.

W grupie gimnazjum najlepsi okazali się uczniowie Publicznego Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Gałczewie – Kamila Kucharska i Kinga Gutmańska przygotowane przez ks. Stanisława Kadzińskiego, III miejsce zdobył uczeń Gimnazjum im. Anny Wazówny w Golubiu-Dobrzyniu, opiekunem był ks. Wojciech Jonik.

Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy, podziękowania, paczki okolicznościowe oraz materiały pomocnicze do konkursu. Głównymi sponsorami byli: Fundacja Banku Zachodniego WBK w ramach projektu „Bank dziecięcych uśmiechów”, ks. Stanisław Kadziński, Rada Gminy Golub-Dobrzyń, Rada Rodziców, ks. kan. Paweł Piesik, ks. Leszek Błaszczak i Józef Szczepniak. Zapraszamy szkoły do udziału w kolejnej edycji.

Ks. Stanisław Kadziński
Danuta Traczykowska
Edward Bartkowski

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9.00-13.00
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38